

Èric Vinaixa: "M'he convertit en artista underground sense ser-ho"

El músic presenta el seu segon disc en solitari, 'Insinuacions'

Després de *La famosa gemma de Galveston* (Picap, 2010) i de dos discos més amb el seu grup **Rodamons**, el músic ebrenc **Èric Vinaixa** publica el seu segon treball, *Insinuacions* (Picap, 2013), farcit de referències clàssiques del rock. El cantant i compositor mostra el seu vessant més profund i colorista en una col·lecció de cançons que claven les arrels en el blues i el rock. Vinaixa afirma que s'ha convertit en un artista *underground* sense voluntat de ser-ho: "Estic al marge dels corrents que van sortint, però crec que el tipus de música que faig és molt universal".

ENDERROCK: El primer disc era una immersió en el rock'n'blues. Quines són les característiques d'aquest nou treball?

ERIC VINAIXA: M'he trobat amb gent que em diu que és més rocker i altres que consideren que és més intimista, cosa que no s'entén. Per mi és més intens, vas de zero a mil en un segon, quan ets a baix ets molt avall i quan ets a dalt ets molt amunt. L'anterior era més orgànic, més introspectiu en les emocions. Està fet des de la calma i té uns colors diferents.

EDR: De quines fonts has begut pel que fa a els lletres?

E.V: M'interessen els clàssics perquè em transpiren per les venes. La sensualitat de **Marvin Gaye**, les lletres, el surrealisme i les melodies d'un **John Lennon**... El fet de titular "Les portes del cel" és una referència explícita a **Bob Dylan**. S'hi insinuen de manera contínua conceptes musicals, interpretatius i de les lletres.

EDR: La teva proposta no té gaires similituds amb cap altra de l'escena catalana actual. Et sents sol?

E.V: Una mica, perquè quedo al marge dels corrents que van apareixent i m'he convertit en un artista *underground* sense ser-ho, perquè crec que el tipus de música que faig és molt universal. Però com que no és el que es porta aquí, acabo tocant en els circuits alternatius.

EDR: Aquesta situació té algun aspecte positiu?

E.V: El meu públic és fidel i entusiasta, m'estima moltíssim. Fins i tot n'hi ha alguns que prefereixen que no tingui més ressò mediàtic perquè pensen que així en poden gaudir més ells.